

НАУКОВІ ГОРИЗОНТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

У статті досліджено деякі особливості розвитку науки адміністративного права з часу прийняття Концепції адміністративної реформи до теперішнього часу. В дослідженні автор звернувся до аналізу захищених в Україні дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Всього проаналізовано 245 таких дисертацій. З'ясовано особливості тематичної спрямованості наукових досліджень, активність спеціалізованих вчених рад. Надано пропозиції щодо перспективної тематики дослідження, нових горизонтів науки адміністративного права.

Ключові слова: наука адміністративного права, адміністративна реформа, дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук, спеціалізована вчена рада, тематика дисертаційних досліджень.

Питання розвитку науки та її взаємодія із освітою, культурою та владою є безпосереднім чинником розвитку суспільства, зростання його економічного та інтелектуального ресурсу.

Як зазначено в Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність», наукова діяльність – це інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання нових знань та (або) пошук шляхів їх застосування, основними видами якої є фундаментальні та прикладні наукові дослідження [1]. Як і будь-яка інша діяльність, наукова діяльність є процесом, спрямованим на отримання певного результату. Якщо діяльність наукова, то логічним буде отримання і певного наукового результату. Науковий результат – нове наукове знання, одержане у процесі фундаментальних або прикладних наукових досліджень та зафіксоване на носіях інформації [1]. Отже, в основі нового наукового знання має бути фундаментальне або прикладне наукове дослідження. Між цими видами досліджень існує принципова відмінність. Фундаментальні наукові дослідження – теоретичні та експериментальні наукові дослідження, спрямовані на одержання нових знань про закономірності організації та розвитку природи, суспільства, людини, їх взаємозв'язків. Результатом фундаментальних наукових досліджень є гіпотези, теорії, нові методи пізнання, відкриття законів природи, невідомих раніше явищ і властивостей матерії, виявлення закономірностей розвитку суспільства тощо, які не орієнтовані на безпосереднє практичне використання у сфері економіки [1]. Дещо інше спрямування мають прикладні наукові дослідження – теоретичні та експериментальні наукові дослідження, спрямовані на одер-

жання і використання нових знань для практичних цілей. Результатом прикладних наукових досліджень є нові знання, призначені для створення нових або вдосконалення наявних матеріалів, продуктів, пристроїв, методів, систем, технологій, конкретні пропозиції щодо виконання актуальних науково-технічних та суспільних завдань [1].

Зазвичай ми говоримо про наукові дослідження у таких сферах, як фізика, хімія, математика, біологія, економіка та інші. Ми майже не згадуємо про наукові дослідження у такій специфічній сфері, як право (порівняно з сферами природничих наук).

Однак сфера права має відігравати ключову роль у житті людини – а саме захищати її права, свободи та інтереси. Людина має бути зацікавлена у належному розвитку і правових наук, правових наукових досліджень, які мають створити відповідний механізм захисту та реалізації її прав.

Ще в Концепції адміністративної реформи в Україні зазначено, що чинна в Україні система державного управління є внутрішньо суперечливою, незавершеною, громіздкою і відірваною від людей, внаслідок чого державне управління стало гальмом у проведенні соціально-економічних і політичних реформ [2]. Цілком логічним було бачення можливості проведення адміністративної реформи лише за умови зміни «правил гри» у цій царині. Недарма в тексті Концепції вказано, що ключове місце у правовому забезпеченні адміністративної реформи посідає адміністративне право. Ця фундаментальна галузь українського публічного права органічно пов'язана з виконавчою владою, являючи собою, з одного

боку, її правові засади, а з іншого – важливий засіб, інструмент її здійснення [2].

Щоб людські права сприймалися не як ідеї (це властиво міркуванням філософів), а як суто право (чи як частина національного права, чи як міжнародний правопорядок), ідеї та загальні уявлення про них мають набувати матеріальної форми, себто перетворюватись на елементи юридичної системи, щоб їх можна було визнавати юридичними приписами [3, с. 34–35].

Правові науки є предметом діяльності професійних дослідників (вчених). Основним суб'єктом наукової діяльності є вчений, який має право обирати види, напрями і засоби наукової діяльності відповідно до своїх інтересів, творчих можливостей та загальнолюдських цінностей. Беззаперечним інституційним доказом існування правових наук є існування національної галузевої академії наук, а саме Національної академії правових наук України.

У цьому дослідженні нас цікавитиме саме адміністративне право, як правова наука, здобутки та перспективи розвитку якої знайшли своє відображення у дисертаціях на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. У Постанові Кабінету Міністрів України від 24.08.2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів» зазначено, що дисертація на здобуття наукового ступеня є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачем у вигляді спеціально підготовленого рукопису або опублікованої монографії. Підготовлена до захисту дисертація повинна містити висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, наукові положення, а також характеризуватися єдністю змісту і свідчити про особистий внесок здобувача в науку [4]. Необхідно також зазначити, що докторська дисертація повинна містити наукові положення та науково обґрунтовані результати

у певній галузі науки, що розв'язують важливу наукову або науково-прикладну проблему і щодо яких здобувач є суб'єктом авторського права.

Дисертація виконується з галузі науки та за науковою спеціальністю відповідно до затвердженого переліку.

Постановою Президії ВАК України від 08.10.2008 р. № 45-06/7 було затверджено паспорт спеціальності 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». У формулі спеціальності зазначено, що це галузь юридичної науки, яка досліджує суспільні відносини, що формуються в ході забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, а також у процесі державного та самоврядного управління у сферах економічного, соціально-культурного та адміністративно-політичного розвитку; суспільні відносини, що складаються у сфері формування, розподілу і використання коштів публічних грошових фондів, та суспільні відносини, що складаються у сфері обігу інформації, створення, формування, зберігання, поширення, використання, охорони і захисту інформаційних ресурсів, створення та використання інформаційних технологій, забезпечення інформаційної безпеки [5]. Цим паспортом затверджено 19 напрямів досліджень юридичної науки зі спеціальності «Адміністративне право і процес».

Автор цієї статті проаналізував матеріали Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського щодо авторефератів дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» за період з 1997 до 2018 р. та дослідив інформацію про 245 таких робіт. Загальну інформацію наведено у табл. 1.

Таблиця 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
1997		
1.	Шкарупа В. К.	Доказування та докази в адміністративно-примусовій діяльності органів внутрішніх справ (міліції)
2.	Кучерявенко М. П.	Теоретичні проблеми правового регулювання податків та зборів в Україні
3.	Остапенко О. І.	Адміністративна деліктологія
1998		
4.	Пацурківський П. С.	Проблеми загальної теорії фінансового права в умовах переходу до ринкової економіки
5.	Петков В. П.	Управління виховно-виправним процесом
6.	Саніахметова Н. О.	Регулювання підприємницької діяльності в Україні (організаційно-правові аспекти)

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
1999		
7.	Андрійко О. Ф.	Організаційно-правові проблеми державного контролю у сфері виконавчої влади
8.	Тищенко М. М.	Адміністративно-процесуальний статус громадянина України: проблеми теорії та шляхи вдосконалення законодавчого регулювання
2000		
9.	Рябченко О. П.	Державне управління економікою України
2002		
10.	Арістова І. В.	Державна інформаційна політика та її реалізація в діяльності органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади
11.	Якимчук М. К.	Організаційно-правові основи управління в органах прокуратури України
12.	Фролова О. Г.	Сучасне інформаційно-методичне забезпечення управління в органах внутрішніх справ
13.	Магюхіна Н. П.	Управління персоналом органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади
14.	Комзюк А. Т.	Адміністративний примус у правоохоронній діяльності міліції в Україні
15.	Савченко Л. А.	Правові проблеми фінансового контролю в Україні
2003		
16.	Орлюк О. П.	Правові проблеми організації та діяльності банківської системи України
17.	Негодченко О. В.	Забезпечення прав і свобод людини органами внутрішніх справ: організаційно-правові засади
18.	Гарашук В. М.	Теоретико-правові проблеми контролю та нагляду у державному управлінні
19.	Левченко К. Б.	Управління процесами формування гендерної політики в Україні (організаційно-правові аспекти)
2004		
20.	Пришва Н. Ю.	Правові проблеми регулювання обов'язкових платежів
21.	Коваленко В. В.	Організація профілактики економічної злочинності в Україні
22.	Білоус В. Т.	Координація управління правоохоронними органами України по боротьбі з економічною злочинністю (адміністративно-правовий аспект)
23.	Теличкін О. О.	Правоохоронна діяльність у сфері забезпечення міжнародного миру і безпеки: організаційно-правові засади
24.	Харитоновна О. І.	Адміністративно-правові відносини: концептуальні засади та правова природа
25.	Кравцова Т. М.	Адміністративно-правові засади здійснення державної регуляторної політики в сфері господарювання
26.	Бородін І. Л.	Адміністративно-правові способи захисту прав та свобод людини і громадянина
27.	Развадовський В. Й.	Державне регулювання транспортної системи України (адміністративно-правові проблеми та шляхи їх розв'язання)
28.	Курінний Є. В.	Предмет і об'єкт адміністративного права України: характеристика категорій в умовах системного реформування
29.	Кормич Б. А.	Організаційно-правові основи політики інформаційної безпеки України
30.	Грохольський В. Л.	Управління діяльністю спеціальних підрозділів МВС України по боротьбі з організованою злочинністю
2005		
31.	Кузьменко О. В.	Адміністративний процес у парадигмі права
32.	Гуславський В. С.	Управління співробітництвом ОВС України з правоохоронними органами країн СНД: організаційно-правові засади
33.	Нечай А. А.	Правові проблеми регулювання публічних видатків у державі
34.	Коломоєць Т. О.	Адміністративний примус у публічному праві України
35.	Настюк В. Я.	Адміністративно-правові проблеми законодавчого регулювання митної справи в Україні
36.	Олефір В. І.	Державна міграційна політика України (організаційно-правовий аспект)
37.	Петков С. В.	Менеджмент в органах внутрішніх справ (організаційно-правовий аспект)
38.	Долгий О. А.	Мінімізація професійних ризиків у діяльності державної податкової служби України: теорія і практика організаційно-правового забезпечення
39.	Колпаков В. К.	Деліктний феномен в адміністративному праві України

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
2007		
40.	Алісов С. О.	Проблеми правового регулювання грошового обігу в Україні
41.	Битяк Ю. П.	Державна служба в Україні: проблеми становлення, розвитку та функціонування
42.	Конопльов В. В.	Організаційно-правовий механізм підготовки та прийняття управлінських рішень в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ
43.	Дьомін Ю. М.	Правові засади організації та здійснення митного контролю в Україні: теоретичні та практичні проблеми
2008		
44.	Приймаченко Д. В.	Адміністративна діяльність митних органів у сфері реалізації митної політики держави
45.	Ярмак Х. П.	Адміністративно-наглядова діяльність міліції в Україні
46.	Заверуха І. Б.	Проблеми правового регулювання державного боргу України
47.	Лук'янець Д. М.	Розвиток інституту адміністративної відповідальності: концептуальні засади та проблеми правореалізації
48.	Бандурка О. О.	Управління державною податковою службою в Україні
49.	Курило В. І.	Адміністративні правовідносини у сільському господарстві України
50.	Пономаренко Г. О.	Адміністративно-правові засади управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави
51.	Ліпкан В. А.	Адміністративно-правові основи забезпечення національної безпеки України
52.	Синявська О. Ю.	Організаційно-правові засади забезпечення життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України
53.	Проценко Т. О.	Правове регулювання адміністрування податків і митних платежів
54.	Гриценко І. С.	Становлення і розвиток наукових поглядів на основні інститути вітчизняного адміністративного права
55.	Латковська Т. А.	Фінансово-правове регулювання організації та функціонування банківської системи в Україні та зарубіжних країнах: порівняльно-правовий аналіз
2009		
56.	Галуцько В. В.	Адміністративно-правова охорона права власності в Україні
57.	Заросило В. О.	Адміністративно-правове забезпечення участі працівників органів внутрішніх справ України у міжнародній миротворчій діяльності
58.	Подолька А. М.	Адміністративно-правове регулювання охорони громадського порядку в Україні
59.	Тиндик М. П.	Адміністративно-правовий механізм регулювання міграції в Україні
60.	Гусаров С. М.	Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ
61.	Ковальська В. В.	Міліція в системі правоохоронних органів держави (адміністративно-правові аспекти)
62.	Беляков К. І.	Організаційно-правове та наукове забезпечення інформатизації в Україні: проблеми теорії та практики
63.	Гетьманець О. П.	Правове регулювання бюджетного контролю в Україні
64.	Куліш А. М.	Правоохоронна система України: адміністративно-правові засади організації та функціонування
65.	Іванський А. Й.	Фінансово-правова відповідальність в сучасній Україні: теоретичне дослідження
66.	Ковальчук А. Т.	Фінансове право України в ринкових умовах: проблеми формування, розвитку, застосування
2010		
67.	Лихачов С. В.	Діяльність органів внутрішніх справ та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення громадської безпеки: теорія та практика
68.	Монаєнко А. О.	Правове регулювання витрат на освіту та науку
69.	Денисюк С. Ф.	Громадський контроль за правоохоронною діяльністю в Україні: адміністративно-правові засади
70.	Криницький І. Є.	Теоретичні проблеми податкового процесу
71.	Калаєнов Д. П.	Поліція країн ЄС та використання її досвіду в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ України: теорія і практика
72.	Бевзенко В. М.	Суб'єкти владних повноважень в адміністративному судочинстві України
73.	Попович Є. М.	Управління органами прокуратури України: організаційно-правові проблеми
74.	Кузніченко С. О.	Становлення та розвиток інституту надзвичайних адміністративно-правових режимів в Україні
75.	Якимчук Н. Я.	Правовий статус розпорядників бюджетних коштів в Україні

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
76.	Ринажевський Б. М.	Адміністративно-правове регулювання діяльності військової служби правопорядку у Збройних Силах України
77.	Клюєв О. М.	Проблеми взаємодії підрозділів органів внутрішніх справ на регіональному рівні
78.	Курко М. Н.	Адміністративно-правове регулювання вищої освіти в Україні
79.	Завальна Ж. В.	Адміністративний договір: теоретичні засади та застосування
80.	Музичук О. М.	Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: адміністративно-правові засади організації та функціонування
81.	Кунєв Ю. Д.	Правова організація діяльності митної служби України: теоретичні та методологічні основи
82.	Берлач Н. А.	Розвиток органічного напрямку у сільському господарстві України (адміністративно-правові основи)
83.	Мельник Р. С.	Система адміністративного права України
2011		
84.	Обрусна С. Ю.	Адміністративно-правові засади реформування судової системи України
85.	Касьяненко Л. М.	Процесуальна фінансово-правова теорія: становлення і розвиток
86.	Мінка Т. П.	Адміністративно-правові режими та їх забезпечення органами внутрішніх справ
87.	Миколенко О. І.	Місце адміністративного процедурного права в системі юридичних знань та системі права України
88.	Сідак М. В.	Фінансово-правове регулювання банківських відносин в Європейському Союзі та країнах Східної Європи: порівняльний аналіз
89.	Шаповал Р. В.	Адміністративно-правове регулювання освітньої діяльності в Україні
90.	Ровинський Ю. О.	Фінансово-правовий примус в Україні: проблеми та перспективи розвитку
91.	Лазур Я. В.	Забезпечення прав і свобод громадян у сфері публічного управління
92.	Головач А. В.	Адміністративно-правовий статус керівника в органах державної податкової служби України
93.	Алфьоров С. М.	Адміністративно-правовий механізм протидії корупції в органах внутрішніх справ
94.	Гуржій Т. О.	Державна політика безпеки дорожнього руху: теоретико-правові та організаційні засади
95.	Зозуля І. В.	Теорія і практика реформування системи органів МВС України
96.	Дмитрик О. О.	Джерела фінансового права
97.	Проневич О. С.	Організаційно-правові засади діяльності поліції (міліції) Німеччини, Польщі та України: порівняльно-правовий аналіз
98.	Гречанюк С. К.	Теорія та практика взаємодії органів та установ державної пенітенціарної служби України з державними та неурядовими інституціями
99.	Синкова О. М.	Підзвітність у системі органів виконавчої влади: організаційно-правові проблеми
100.	Симов'ян С. В.	Фінансово-правове регулювання діяльності банків в Україні по запобіганню та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом
101.	Дмитренко Е. С.	Юридична відповідальність суб'єктів фінансового права (як складова механізму правового забезпечення фінансової безпеки України)
102.	Покатаєва О. В.	Правова природа загальнодержавних податків та зборів в Україні: стан, протиріччя та перспективи реформування
2012		
103.	Музика-Стефанчук О. А.	Органи публічної влади як суб'єкти бюджетних правовідносин в Україні: проблеми законодавства, теорії та практики
104.	Світличний О. П.	Адміністративні правовідносини у сфері земельних ресурсів України
105.	Шопіна І. М.	Адміністративно-правове регулювання управління органами внутрішніх справ України
106.	Чубенко А. Г.	Теоретико-правові засади фінансування системи цивільного захисту
107.	Новицький А. М.	Правові основи формування інститутів інформаційного суспільства в Україні: теорія та практика
108.	Клочко А. М.	Кадрове забезпечення органів внутрішніх справ України: адміністративно-правові засади організації та функціонування
109.	Омельченко А. В.	Адміністративно-правові засади зовнішньоекономічної діяльності в Україні
110.	Біла-Тіунова Л. Р.	Службова кар'єра державного службовця: теорія та правове регулювання
111.	Кагановська Т. Є.	Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення державного управління в Україні
112.	Доненко В. В.	Публічне адміністрування безпеки дорожнього руху

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
113.	Бурбика М. М.	Правові та організаційні засади координаційної діяльності органів прокуратури України у сфері протидії злочинності
114.	Присяжнюк А. Й.	Організаційно-правові засади державного контролю у сфері виконавчої влади
115.	Гетманцев Д. О.	Фінансово-правове зобов'язання: проблеми генези, детермінації та сутності
116.	Собакарь А. О.	Державний контроль за безпекою руху транспортних засобів в Україні: адміністративно-правові засади
117.	Тимченко Г. П.	Принципи цивільного та адміністративного судочинства в Україні: проблеми теорії і практики
118.	Сопільник Л. І.	Теорія та практика адміністративно-правового регулювання організації безпеки дорожнього руху в Україні
119.	Мосьондз С. О.	Адміністративно-правові засади державної політики у сфері науки в Україні
120.	Бараш С. Ю.	Адміністративно-правові засади управління державною кримінально-виконавчою службою України
121.	Стародубцев А. А.	Службова кар'єра в органах внутрішніх справ України: адміністративно-правові засади
2013		
122.	Трофімов С. А.	Адміністративно-правове забезпечення протидії тероризму в Україні
123.	Перепелиця М. О.	Суб'єкти фінансового права
124.	Кінашук Л. Л.	Організація та правове регулювання аудиторської діяльності в системі фінансового контролю в Україні
125.	Гошовський В. С.	Теоретико-правові основи реформування системи виконавчої влади в Україні
126.	Ігонін Р. В.	Адміністративно-правове забезпечення функціонування системи судів загальної юрисдикції
127.	Суббот А. І.	Адміністративно-правові засоби забезпечення особистої безпеки працівників правоохоронних органів
128.	Крупчан О. Д.	Організація виконавчої влади в Україні
129.	Олійник О. В.	Інформаційна безпека України: доктрина адміністративно-правового регулювання
130.	Лютиков П. С.	Юридичні особи як суб'єкти адміністративного права
131.	Поляков С. Ю.	Адміністративно-правові засади забезпечення законності та правопорядку у ЗСУ
132.	Віхляєв М. Ю.	Громадські об'єднання як суб'єкти адміністративного права України
133.	Цимбалюк В. С.	Кодифікація інформаційного законодавства України
134.	Баклан О. В.	Адміністративно-правове регулювання підприємництва в Україні (теоретико-прикладний аспект)
135.	Сквірський І. О.	Громадський контроль у публічному управлінні: теоретико-правові та праксологічні аспекти
136.	Вільгушинський М. Й.	Суди загальної юрисдикції у системі взаємовідносин із суб'єктами владних повноважень та громадськістю
137.	Соколенко О. Л.	Адміністративно-правові засади захисту прав громадян у діяльності правоохоронних органів
138.	Печуляк В. П.	Адміністративно-правове регулювання відносин у сфері лісового господарства України
2014		
139.	Чеховська І. В.	Адміністративно-правове забезпечення сімейної політики в Україні
140.	Онішук Ю. В.	Правове регулювання митних відносин в Україні та в країнах Європейського Союзу: фінансово-правовий аспект
141.	Делія Ю. В.	Адміністративно-правові аспекти нормотворчості публічної адміністрації в Україні
142.	Журавльов Д. В.	Теоретико-правові засади оптимізації функціонування центральних органів виконавчої влади України
143.	Ніцилена С. О.	Принципи публічної фінансової діяльності в бюджетній сфері
144.	Армаш Н. О.	Концептуально-методологічні засади співвідношення державних політичних посад з посадами державної служби в органах виконавчої влади
145.	Миронюк Р. В.	Суб'єкти адміністративно-деліктного процесу
146.	Бурило Ю. П.	Правове регулювання інформаційної діяльності у сфері господарювання
147.	Лошицький М. В.	Теоретико-правові засади адміністративно-поліцейської діяльності держави
148.	Самсін І. Л.	Податкове зобов'язання в механізмі фінансово-правового регулювання (методологічний аспект)
149.	Коваленко Л. П.	Інформаційне право України: проблеми становлення та розвитку

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
150.	Корж І. Ф.	Адміністративно-правові засади регулювання відносин у сфері державної безпеки України
151.	Пихтін М. П.	Адміністративно-правове забезпечення оптимізації функціонування внутрішніх військ МВС України
152.	Ісаків М. Г.	Адміністративно-правові засади державного контролю у сфері підприємницької діяльності
153.	Сопілко І. М.	Правові засади державної інформаційної політики України
154.	Гаруст Ю. В.	Адміністративно-правовий механізм забезпечення прав громадян у податковій сфері
155.	Мацелик Т. О.	Суб'єкти адміністративного права
156.	Юлдашев С. О.	Адміністративно-правове забезпечення альтернативних методів розгляду спорів за участю підприємств і організацій
157.	Борко А. Л.	Адміністративно-правове забезпечення функціонування судової системи України
2015		
158.	Личенко І. О.	Захист законних інтересів громадян України у сфері власності засобами адміністративного права
159.	Бєлевцева В. В.	Адміністративно-правові режими у сфері державної безпеки України
160.	Гаврилюк Р. О.	Природа податкового права: антропосоціокультурний підхід
161.	Апаров А. М.	Адміністративно-процесуальне право: стан та перспективи розвитку
162.	Середа В. В.	Феномен дисциплінарної відповідальності в адміністративно-правових відносинах
163.	Нестеренко А. С.	Фінансова система України: правова характеристика та законодавче регулювання
164.	Миськів Л. І.	Адміністративно-правові засади впровадження інклюзивної освіти в Україні
165.	Гвоздецький В. Д.	Адміністративно-правові та організаційні засади запобігання і протидії корупції в Україні
166.	Россіхіна Г. В.	Теоретичні проблеми застосування правових норм, що регулюють публічну фінансову діяльність
167.	Патерило І. В.	Адміністративно-правові інструменти діяльності публічної адміністрації України
168.	Перошук З. І.	Правові проблеми регулювання відносин у сфері бюджетної системи України
169.	Бондар О. Г.	Контрольно-наглядова діяльність у сільському господарстві України: аграрно-правовий аспект
170.	Баранов О. А.	Теоретико-методологічні основи правового забезпечення інформаційної сфери України
171.	Гриценко В. Г.	Адміністративно-правові проблеми оптимізації правоохоронної системи України
172.	Кравчук О. О.	Адміністративно-правове регулювання управління державною власністю в Україні
173.	Гетьман Є. А.	Проблеми правового регулювання нормотворчої діяльності органів виконавчої влади
174.	Галай А. О.	Адміністративно-правові засади діяльності громадських об'єднань юридичного спрямування в Україні
175.	Кудерська Н. І.	Адміністративно-правове регулювання охорони та збереження матеріальної культурної спадщини в Україні
176.	Піддубний О. Ю.	Правовідносини у сфері біотехнологій
177.	Зьолка В. Л.	Концепція охорони національних інтересів України у прикордонній сфері (адміністративно-правовий аспект)
178.	Селєзньова О. М.	Теоретико-методологічні засади інформаційного права України як інтегрованої категорії
179.	Смокович М. І.	Теоретичні засади правового регулювання розгляду адміністративними судами виборчих спорів
180.	Хохуляк В. В.	Наука фінансового права: проблеми становлення та розвитку
181.	Пузирний В. Ф.	Концептуальні засади адміністративної діяльності органів та установ Державної пенітенціарної служби України
182.	Рядінська В. О.	Правове забезпечення становлення та розвитку системи оподаткування доходів фізичних осіб в Україні
183.	Соболь Є. Ю.	Діяльність органів публічної влади щодо реалізації і захисту прав та свобод інвалідів: адміністративно-правова теорія та практика
184.	Катеринчук І. П.	Правові засади інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів України
185.	Ващенко Ю. В.	Державне регулювання у сфері енергетики України: адміністративно-правовий аспект
186.	Жернаков М. В.	Податкові спори: реформування механізмів вирішення

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
187.	Гладун З. С.	Адміністративно-правове регулювання відносин у сфері охорони здоров'я населення в Україні
188.	Литвиненко В. І.	Концепція адміністративно-правового забезпечення протидії корупції в Україні
189.	Дамірчисв М. І.	Правове регулювання публічної фінансової діяльності: порівняльно-правовий аспект
2016		
190.	Ляшук Р. М.	Адміністративно-правове забезпечення діяльності відділів прикордонної служби Державної прикордонної служби України
191.	Беззубов Д. О.	Організаційно-правові засади забезпечення суспільної безпеки
192.	Ямненко Т. М.	Здійснення прав у фінансових правовідносинах: проблеми зловживання та доказування неправомірної поведінки
193.	Губерська Н. Л.	Адміністративні процедури у сфері вищої освіти
194.	Галіцина Н. В.	Адміністративно-правове забезпечення реалізації концепції соціальної держави в Україні
195.	Кайдашев Р. П.	Перегляд судових рішень в адміністративному процесі України
196.	Муза О. В.	Теоретичні проблеми адміністративно-процесуальних правовідносин в Україні
197.	Сокуренько В. В.	Публічне адміністрування сферою оборони в Україні
198.	Буханевич О. М.	Теоретико-правові та праксеологічні засади надання адміністративних послуг в Україні
199.	Федотов О. П.	Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика
200.	Старинський М. В.	Валютні правовідносини: теоретико-методологічний аспект
201.	Довгань О. Д.	Теоретико-правові основи забезпечення інформаційної безпеки України
202.	Долгий О. О.	Адміністративно-правові складові юридичних гарантій режиму законності у сфері податкової діяльності в Україні
203.	Боднарчук О. Г.	Адміністративно-правові засади протидії корупції у Державній кримінально-виконавчій службі України
204.	Вітвіцький С.	Контроль як гарантія законності діяльності публічної адміністрації
205.	Шевчук О. М.	Адміністративно-правове регулювання державного контролю за обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів в Україні
206.	Діденко С. В.	Адміністративно-правове забезпечення обігу та застосування зброї в Україні
207.	Карабін Т. О.	Розподіл повноважень публічної адміністрації (доктринальний адміністративно-правовий аналіз)
208.	Новицька Н. Б.	Правові основи захисту суспільної моралі в інформаційній сфері України: теорія та практика
209.	Квасневська Н. Д.	Адміністративно-правове забезпечення реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів в Україні
210.	Карабін Т. О.	Розподіл повноважень публічної адміністрації (доктринальний адміністративно-правовий аналіз)
2017		
211.	Хачатуров Е. Б.	Митне оформлення у суднобудівній галузі України: теоретико-методологічні засади та адміністративно-правове забезпечення
212.	Бригінець О. О.	Правове забезпечення фінансової безпеки України
213.	Білінський Д. О.	Правова природа публічної фінансової системи України (методологічний аспект)
214.	Бриль К. І.	Адміністративно-правове забезпечення децентралізації державної влади в Україні
215.	Аністратенко Ю. І.	Правове регулювання оподаткування малого та середнього бізнесу в Україні
216.	Мінаєва О. М.	Процедурне регулювання податкових відносин (методологічний аспект)
217.	Бережна К. В.	Імплементация принципів організації і діяльності інститутів Європейського Союзу в адміністративне законодавство України
218.	Дрозд О. Ю.	Правове регулювання проходження державної служби в Україні: проблеми співвідношення норм трудового та адміністративного права
219.	Легеца Є. О.	Концепція публічних послуг: адміністративно-правовий аспект
220.	Пирожкова Ю. В.	Теорія функцій адміністративного права
221.	Лиськов М. О.	Публічне адміністрування лотерейної сфери
222.	Вдовічен В. А.	Виконання бюджетів за доходами: теоретико-правовий аспект

Продовження табл. 1

№ пор.	Автор	Назва роботи
223.	Муравйов К. В.	Адміністративно-правове забезпечення реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань
224.	Фатхутдінов В. Г.	Адміністративно-правове забезпечення громадської безпеки в Україні
225.	Макух О. В.	Динаміка фінансових правовідносин: методологічний аспект
226.	Коваленко Н. В.	Адміністративно-правові режими
227.	Бондаренко В. В.	Адміністративно-правове забезпечення реалізації та захисту прав громадян на екологічно безпечне навколишнє середовище
228.	Терещук О. Д.	Адміністративно-правові засади громадського контролю за правоохоронною діяльністю в Україні: теорія і практика
229.	Щавінський В. Р.	Захист інтересів держави в адміністративному судочинстві
230.	Болокан І. В.	Реалізація норм адміністративного права: проблемні питання теорії та практики
231.	Сурилова О. В.	Адміністративно-правове регулювання у сфері використання і охорони надр
232.	Анпілогов О. В.	Територіальна та галузева організація управління регіоном: теорія і практика
233.	Лученко Д. В.	Інститут оскарження в адміністративному праві
234.	Ільков В. В.	Джерела права в адміністративному судочинстві України
6 міс. 2018		
235.	Заярний О. А.	Адміністративна деліктологія в інформаційній сфері: проблеми теорії та практики
236.	Діордіца І. В.	Адміністративно-правове регулювання кібербезпеки України
237.	Юровська В. В.	Методи адміністративного права: теоретико-правові та праксеологічні аспекти
238.	Тильчик О. В.	Адміністративно-правове забезпечення протидії тінізації економіки: теорія і практика
239.	Легка О. В.	Імплементация міжнародних стандартів адміністративної відповідальності у законодавство України
240.	Золотарьова Н. І.	Адміністративна діяльність правоохоронних органів з охорони навколишнього природного середовища: теорія та практика
241.	Логвиненко Б. О.	Публічне адміністрування сферою охорони здоров'я в Україні: теорія і практика
242.	Кушнір С. М.	Державний контроль у сфері вищої освіти в Україні: організаційно-правовий аспект
243.	Капля О. М.	Принципи адміністративного судочинства України: теорія та практика реалізації
244.	Тімашов В. О.	Адміністративно-правове забезпечення прав громадян України в умовах євроінтеграції: доктринальні положення
245.	Пунда О. О.	Адміністративно-правове регулювання забезпечення здійснення особистих немайнових прав

Беззаперечним є факт наявності динаміки зростання кількості докторських дисертацій. Особливо ця динаміка зростання наочна після 2010 р. Якщо в період з 1997-го до 2007 р. було захищено всього 43 докторських дисертації, то

вже з 2008 р. до липня 2018 р. вже було захищено 202 такі роботи. Абсолютним рекордсменом щодо кількості захищених докторських дисертацій є 2015 р. (32 докторські дисертації). Відповідну інформацію наведено у табл. 2.

Таблиця 2

Рік	Захищ. дисертац.	Рік	Захищ. дисертац.	Рік	Захищ. дисертац.	Рік	Захищ. дисертац.
1997	3	2003	4	2009	11	2015	32
1998	3	2004	11	2010	17	2016	20
1999	2	2005	9	2011	19	2017	25
2000	1	2006	4	2012	19	6 міс. 2018	11
2001	0	2007	5	2013	17		
2002	6	2008	7	2014	19	Всього	245

Захист докторських дисертацій відбувається у спеціалізованих вчених рада, перелік яких затверджує Міністерство освіти і науки України.

Станом на грудень 2016 р. в Україні діяло 15 спеціалізованих вчених рад, в яких захищались дисертації на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». В тому числі 7 рад діяли в **м. Києві** (ВНЗ «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»»; Державний науково-дослідний інститут МВС України; Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України; Інститут законодавства Верховної Ради України; Київський національний університет імені Тараса Шевченка; Національна академія внутрішніх справ МВС України; ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»»), 3 ради діяли в **м. Харкові** (Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого; Харківський національний університет внутрішніх справ МВС України; Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна). По одній спеціалізованій вченій раді працювали в **м. Запоріжжі** (ДВНЗ «Запорізький національний університет»), **м. Дніпрі** (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ МВС України), **м. Львові** (Національний університет «Львівська політехніка»), **м. Одесі** (Національний університет «Одеська юридична академія»), **м. Ірпені** (Університет державної фіскальної служби України).

Інформацію про територіальний аспект захищених дисертацій наведено у табл. 3.

Таблиця 3

	Місцезнаходження спеціалізованих вчених рад	Захищено докторських дисертацій (12.00.07)
1	Київ	116
2	Харків	73
3	Ірпінь	22
4	Одеса	9
5	Дніпро	8
6	Запоріжжя	17
	Всього	245

Цікавою видається інформація, якщо узагальнити кількість захищених дисертацій у спеціалізованих рада відповідних установ. До таблиці включено лише установи, в яких було захищено не менше ніж 10 дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Відповідну інформацію подано в табл. 4.

Таблиця 4

	Установа	Захищено дисертацій
1.	Харківський національний університет внутрішніх справ	46
2.	ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»»	24
3.	Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого	21
4.	Університет державної фіскальної служби України	20
5.	Київський національний університет ім. Тараса Шевченка	17
6.	Інститут законодавства Верховної Ради України	17
7.	Національна академія внутрішніх справ	14
8.	Державний НДІ Міністерства внутрішніх справ України	12
9.	Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»	12
10.	Запорізький національний університет	11
11.	Інститут держави і права ім. В. М. Корецького	10

Необхідно звернути увагу на особливості темпоральної характеристики проведених захистів у різних установах. Так, останнім часом з'явилося декілька нових установ, в яких створені спеціалізовані ради з правом захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Наприклад, відповідна спеціалізована рада у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна» провела перший захист у 2011 році (всього 12 захистів), а спеціалізована рада у ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»» вперше з'являється в полі зору в 2013 р. (всього 24 захисти). Натомість спеціалізована рада Київського національного університету ім. Тараса Шевченка провела всього 17 захистів майже за 20 років спостереження (1997–2018). В установах системи МВС України було захищено 80 дисертацій (33 % від загальної чисельності).

Залишається актуальною проблема проведення останнім часом «номенклатурних» захистів посадовими особами, які займають особливо відповідальне становище в органах державної влади. Зокрема, тільки в 2017 р. у ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»» захистились: народний депутат України Шпеню Дмитро Юрійович; голова

Запорізької обласної державної адміністрації Бриль Костянтин Іванович; перший заступник голови Одеської обласної державної адміністрації Терещук Олександр Дмитрович, заступник голови Київського окружного адміністративного суду Щавінський Віталій Романович.

Спробуємо також знайти відповідь на запитання: яка тематика дисертаційних досліджень вважалась актуальною?

Популярною є тематика **діяльності органів внутрішніх справ**, її втілено у 22 докторських дисертаціях (9 % від загальної кількості). Відповідну інформацію наведено у табл. 5.

Таблиця 5

Шкарупа В. К.	Доказування та докази в адміністративно-примусовій діяльності органів внутрішніх справ (міліції)
Арістова І. В.	Державна інформаційна політика та її реалізація в діяльності органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади
Фролова О. Г.	Сучасне інформаційно-методичне забезпечення управління в органах внутрішніх справ
Матюхіна Н. П.	Управління персоналом органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади
Негодченко О. В.	Забезпечення прав і свобод людини органами внутрішніх справ: організаційно-правові засади
Петков С. В.	Менеджмент в органах внутрішніх справ (організаційно-правовий аспект)
Конопльов В. В.	Організаційно-правовий механізм підготовки та прийняття управлінських рішень в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ
Синявська О. Ю.	Організаційно-правові засади забезпечення життєдіяльності персоналу органів внутрішніх справ України
Заросило В. О.	Адміністративно-правове забезпечення участі працівників органів внутрішніх справ України у міжнародній миротворчій діяльності
Гусаров С. М.	Адміністративно-юрисдикційна діяльність органів внутрішніх справ
Лихачов С. В.	Діяльність органів внутрішніх справ та органів місцевого самоврядування щодо забезпечення громадської безпеки: теорія та практика
Калайнов Д. П.	Поліція країн ЄС та використання її досвіду в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ України: теорія і практика
Клюєв О. М.	Проблеми взаємодії підрозділів органів внутрішніх справ на регіональному рівні
Мінка Т. П.	Адміністративно-правові режими та їх забезпечення органами внутрішніх справ
Алфьоров С. М.	Адміністративно-правовий механізм протидії корупції в органах внутрішніх справ
Шопіна І. М.	Адміністративно-правове регулювання управління органами внутрішніх справ України
Клочко А. М.	Кадрове забезпечення органів внутрішніх справ України: адміністративно-правові засади організації та функціонування
Стародубцев А. А.	Службова кар'єра в органах внутрішніх справ України: адміністративно-правові засади
Пихтін М. П.	Адміністративно-правове забезпечення оптимізації функціонування внутрішніх військ МВС України
Фатхутдінов В. Г.	Адміністративно-правове забезпечення громадської безпеки в Україні
Терещук О. Д.	Адміністративно-правові засади громадського контролю за правоохоронною діяльністю в Україні: теорія і практика
Золотарьова Н. І.	Адміністративна діяльність правоохоронних органів з охорони навколишнього природного середовища: теорія та практика

Тематику державного управління та публічного адміністрування відображено у 20 дисерта-

ціях (8,2 % від загальної кількості). Інформацію подано у табл. 6.

Таблиця 6

Петков В. П.	Управління виховно-виправним процесом
Рябченко О. П.	Державне управління економікою України
Якимчук М. К.	Організаційно-правові основи управління в органах прокуратури України
Фролова О. Г.	Сучасне інформаційно-методичне забезпечення управління в органах внутрішніх справ
Матюхіна Н. П.	Управління персоналом органів внутрішніх справ України: організаційно-правові засади
Гарашук В. М.	Теоретико-правові проблеми контролю та нагляду у державному управлінні
Левченко К. Б.	Управління процесами формування гендерної політики в Україні (організаційно-правові аспекти)
Грохольський В. Л.	Управління діяльністю спеціальних підрозділів МВС України по боротьбі з організованою злочинністю
Гуславський В. С.	Управління співробітництвом ОВС України з правоохоронними органами країн СНД: організаційно-правові засади
Бандурка О. О.	Управління державною податковою службою в Україні
Пономаренко Г. О.	Адміністративно-правові засади управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави
Попович С. М.	Управління органами прокуратури України: організаційно-правові проблеми
Шопіна І. М.	Адміністративно-правове регулювання управління органами внутрішніх справ України
Кагановська Т. Є.	Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення державного управління в Україні
Бараш Є. Ю.	Адміністративно-правові засади управління державною кримінально-виконавчою службою України
Кравчук О. О.	Адміністративно-правове регулювання управління державною власністю в Україні
Сокурченко В. В.	Публічне адміністрування сферою оборони в Україні
Доненко В. В.	Публічне адміністрування безпеки дорожнього руху
Лиськов М. О.	Публічне адміністрування лотерейної сфери
Логвиненко Б. О.	Публічне адміністрування сферою охорони здоров'я в Україні: теорія і практика

Проблематику державного контролю відомої кількості), про що свідчить інформація
 бражено у 15 дисертаціях (6,1 % від загальної кількості), про що свідчить інформація
 у табл. 7.

Таблиця 7

Андрійко О. Ф.	Організаційно-правові проблеми державного контролю у сфері виконавчої влади
Гарашук В. М.	Теоретико-правові проблеми контролю та нагляду у державному управлінні
Дьомін Ю. М.	Правові засади організації та здійснення митного контролю в Україні: теоретичні та практичні проблеми
Гетьманець О. П.	Правове регулювання бюджетного контролю в Україні
Денисюк С. Ф.	Громадський контроль за правоохоронною діяльністю в Україні: адміністративно-правові засади
Музичук О. М.	Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: адміністративно-правові засади організації та функціонування
Присяжнюк А. Й.	Організаційно-правові засади державного контролю у сфері виконавчої влади
Собакарь А. О.	Державний контроль за безпекою руху транспортних засобів в Україні: адміністративно-правові засади
Сквірський І. О.	Громадський контроль у публічному управлінні: теоретико-правові та пракселологічні аспекти
Ісаків М. Г.	Адміністративно-правові засади державного контролю у сфері підприємницької діяльності
Бондар О. Г.	Контрольно-наглядова діяльність у сільському господарстві України: аграрно-правовий аспект
Вітвіцький С.	Контроль як гарантія законності діяльності публічної адміністрації
Шевчук О. М.	Адміністративно-правове регулювання державного контролю за обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів в Україні
Кушнір С. М.	Державний контроль у сфері вищої освіти в Україні: організаційно-правовий аспект

Навіть у такій вузькій тематиці, як освіта, було захищено 5 докторських дисертації (див. табл. 8).

Таблиця 8

Курко М. Н.	Адміністративно-правове регулювання вищої освіти в Україні
Шаповал Р. В.	Адміністративно-правове регулювання освітньої діяльності в Україні
Миськів Л. І.	Адміністративно-правові засади впровадження інклюзивної освіти в Україні
Губерська Н. Л.	Адміністративні процедури у сфері вищої освіти
Кушнір С. М.	Державний контроль у сфері вищої освіти в Україні: організаційно-правовий аспект

Залишаємо можливість всім охочим самостійно продовжити пошук можливостей тематичного об'єднання дисертаційних досліджень.

На початку цієї статті було зазначено, що вибір видів і напрямів наукової діяльності має визначатися критерієм загальнолюдських цінностей. Чи збігаються напрями наукової діяльності, які відображені у результатах такої діяльності в сфері адміністративного права за останні 20 років, із проблематикою загальнолюдських цінностей?

Для відповіді на це запитання автор звернувся до «Декларації тисячоліття» ООН, в якій були промарковані основні цілі розвитку тисячоліття [6]. Україна приєдналася до цієї декларації і сформулювала основні цілі власного сталого розвитку. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна» надає бачення орієнтирів досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті ООН зі сталого розвитку у 2015 р. ЦСР для України є такими: подолання бідності; подолання голоду, розвиток сільського господарства; міцне здоров'я і благополуччя; якісна освіта; гендерна рівність; чиста вода та належні санітарні умови; доступна та чиста енергія; гідна праця та економічне зростання; промисловість, інновації та інфраструктура; скорочення нерівності; сталий розвиток міст і громад; відповідальне споживання та виробництво; пом'якшення наслідків зміни клімату; збереження морських ресурсів; захист та відновлення екосистем суші; мир, справедливість та сильні інститути; партнерство заради сталого розвитку.

Можна по-різному ставитись до цього переліку, але не можна заперечувати важливість та універсальність цієї тематики. Чи можна вважати достатнім рівень опрацювання цих проблем у сучасних дослідженнях вищого рівня адміністративно-правового спрямування? На підставі проведеного дослідження напрошується висновок, що наука адміністративного права заборгувала суспільству. Ситуація щодо вибору тематики для досліджень цілком вкладається в теорію лауреата Нобелівської премії з економіки Герберта Саймона про обмежену раціональність людини під час прийняття рішень (в нашому випадку – обрання тематики для дослідження).

Г. Саймон підкреслює, що ізольований індивідуум не може досягти високої міри раціональності, оскільки кількість варіантів, які він повинен розглянути, дуже велика. Індивідуальний вибір відбувається на основі заданих параметрів, тобто передумов, прийнятих суб'єктом як основа для вибору. Поведінка ж визначатиметься виходячи з меж, встановлених цими вихідними параметрами. У цьому сенсі Г. Саймон розглядає поняття обмеженої раціональності, яке інтегрує два ключові елементи раціональної системної перспективи – специфіку цілі та формалізацію [7].

Підсумовуючи, насамперед необхідно зазначити, що науці адміністративного права поки що бракує сучасних далекоглядних ідей. Із вивчених 245 дисертацій тільки в установах системи МВС України було захищено 80 дисертацій (33 % від загальної чисельності). Ми маємо напрацювати нові горизонти для науки адміністративного права. Ці горизонти мають бути визначальними під час обрання тематики наукових досліджень вищого рівня і не мають обмежуватись строками виборчих кампаній або діяльністю певних суб'єктів адміністративного права. Необхідно долати наслідки обмеженої раціональності сучасних учених-дослідників адміністративного права. Необхідно подивитись на адміністративне право з позицій її мультидисциплінарності, зв'язків із сучасними проблемами глобалізації, економіки, теорії управління, психології. Основним ціннісним орієнтиром для науки адміністративного права має залишатися людина, якій необхідно допомагати у реалізації її прав та виконанні обов'язків.

Список використаної літератури

1. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 № 848-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/848-19>. – Назва з екрана.
2. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/810/98>. – Назва з екрана.
3. Про людські права. Лекції / Сергій Головатий. – Київ : Дух і Літера, 2016. – I–XXIV, 760 с.
4. Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/567-2013-%D0%BF>. – Назва з екрана.
5. Паспорти спеціальностей: Постанова Президії ВАК України від 08.10.2008 № 45-06/7 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS9158.html. – Назва з екрана.
6. Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй від 08.09.2000 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_621. – Назва з екрана.
7. Лауреати Нобелівської премії: Герберт Саймон [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nobel.knteu.kiev.ua/index.php/nobelivski-laureati/gerbert-sajmon>. – Назва з екрана.

Yurii Ishchenko

SCIENTIFIC HORIZONS OF ADMINISTRATIVE LAW: TENDENCIES AND PERSPECTIVES

Some features of the development of the science of administrative law have been researched in the article since the adoption of the Concept of Administrative Reform to date. The author addressed the study to analyze the defended dissertations for obtaining the degree of Doctor of Law in specialty 12.00.07 – administrative law and process; finance law; information law in Ukraine. In total, 245 such dissertations have been analyzed. The fact of the dynamics of the growth of the number of doctoral theses is indisputable. Especially this growth of dynamics is apparent after 2010. Between 1997 and 2007, only 43 doctoral dissertations were defended. From 2008 to July 2018, 202 such works were already defended. The absolute record for the number of defended doctoral theses is 2015 (32 doctoral dissertations). 80 theses (33 % of the total number) were defended in the institutions belonging to the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. The defense of doctoral theses takes place in specialized academic councils, the list of which is approved by the Ministry of Education and Science of Ukraine. 15 specialized scientific councils operated in Ukraine as of December 2016, in which dissertations for the degree of Doctor of Law in specialty 12.00.07 were defended. 7 councils acted in Kyiv, 3 councils acted in Kharkiv. In the cities of Zaporizhzhya, Dnipro, Lviv, Odesa and Irpin, one specialized scientific council was active in each city. The features of the thematic focus of scientific research, the activity of specialized academic councils were also studied. The subjects of the law enforcement bodies are very popular. Such themes have been embodied in 22 doctoral dissertations (9 % of the total). The subjects of public administration and public administration are reflected in 20 dissertations (8.2 % of the total). The issue of state control has been reflected in 15 dissertations (6.1 % of the total). Proposals on perspective issues of research, new horizons of science of administrative law are given.

Keywords: science of administrative law, administrative reform, dissertation for obtaining the degree of doctor of jurisprudence, specialized academic council, subject of dissertation research.

Матеріал надійшов 31.08.2018